

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd Sprekend verleden

Verlustiging

Dat is wel het hoogste goed: verlustiging in de HEERE. Het woord heeft te maken met diepe vreugde en groots vergenoegen. Iemand die dit voelt, is gelukkig. Het staat op één lijn met wat de dichter zong: “Ik Heere, die al mijn blijdschap in U vind”.

Het heeft alles te maken met een nauwe wandel als van Henoeh.

We vinden deze verlustiging terug bij veel meer psalmdichters. Het is niet alleen zich verlost weten en deelgenoot zijn van de zaligheid, het gaat vooral om de HEERE Zelf. Ik ben zeer vrolijk in de Heere, zo riep de profeet ooit uit.

Hoe groot is het als we de Heere mogen kennen als een verzoend God en Vader. God heeft een weg ter verlossing uitgedacht. Geen van Zijn deugden is daarbij gekrenkt. Zijn recht en genade vinden hun harmonie in de Persoon en het werk van de Heere Jezus Christus. Het is Gods Geest Die deze weg verklaart aan het hart.

Als we deze hoogte betreden, kan de vraag ons bestormen of de Heere zoveel, ja alles voor ons betekent. We moeten onszelf aanklagen dat onze harten, ook als we iets van Gods genade hebben leren kennen, zich zo vaak ophouden in de dalen.....

Er kunnen immers zoveel wolken voor de zon drijven en er doen zich zoveel belemmeringen voor. De harpen hangen aan de wilgen en we hebben geen kracht en zien geen reden om een van de liederen Siens te zingen in een vreemd land. Er kan verder zelfs bij Gods kinderen een gewenning optreden, zodat de eerste liefde verlaten en bijna vergeten is. Dan zijn er andere dingen waarnaar onze lust uitgaat.

Zo was het ook met Israël. Jesaja spreekt driemaal over hun lust (of verlustiging). In vers 3 zegt de Heere dat zij hun lust vinden, als zij vasten (ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust). Vers 13 herhaalt dit nog eens. Uiterlijk was het volk wel doende met hun godsdienst, maar ondertussen deden ze waar ze zelf zin in hadden. Ze waren op de sabbat bezig met hun zaken, ze droomden van aardse schatten, ze zagen de wereld als een grote etalage, waar zoveel moois te vinden was. Onze natuurlijk begeerte gaat daar immers naar uit. Deze lust zien we bij alle mensen van nature. U vindt het zeker ook terug in uw eigen hart. We rennen door de supers van deze tijd om maar zoveel mogelijk te genieten van alles. Het viel mij laatst op dat het woord “genieten” een modewoord is: Lekker genieten! Van die vakantie of van dat uitje. Lang niet altijd verkeerde dingen trouwens, maar als we niet meer hebben?

“Dan zult gij u verlustigen in de HEERE” (Jes. 58:14a)

Laag bij de gronds? Eigenlijk wel. Het is de zucht naar een verloren paradijs en een hunkering naar onbereikbare idealen. Nu konden er echter ook betere dingen van het volk gezegd worden. Opnieuw valt het woord “lust”.

Daarover gaat het in vers 2: “Hoewel zij Mij dagelijks zoeken, en een lust hebben aan de kennis Mijner wegen, als een volk, dat gerechtigheid doet en het recht zijns Gods niet verlaat, vragen zij Mij naar de rechten der gerechtigheid; zij hebben een lust tot God te naderen”. Israël kende ook wel betere momenten. Ze konden ook genieten van de tempel en van hun zoeken van God. Dat is het tweede niveau. Het eerste is hun natuurlijke lust. Het tweede waar het nu over gaat. Is hun vrome lust. Een lust hebben zij om tot God te naderen. Dat is heel wat. Dat komt heel dichtbij. Ze voelen zich thuis in de kerk, ze genieten van hun favoriete dominees, ze zingen hun psalmen uit volle borst. Daar ziet u hem staan, voor in de kerk en hij looft en dankt zijn God. Het is heel ontdekkend wat hier gezegd wordt. Er kan hel veel zijn wat het niet is. Waar ontbreekt het hen dan aan? Wel, zij hebben een verdeeld hart. Zij voelen zich in de kerk evengoed thuis als in de kroeg of de dansvloer. De Heere zegt het zo: “Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust”. Hun vroomheid is een uiterlijk gewaad dat ze gebruiken als het hen uitkomt. Het is een ticket waarmee zij denken de hemel binnen te gaan.

Al deze dingen leven in ons aller hart. Maar Gods volk komt door genade verder. Zij bereiken het derde niveau: “Dan zult gij u verlustigen in den HEERE! Bereiken zij het? O nee, het staat hier als een belofte, een garantie. Het komt als een gave van God. Maar deze wordt verkregen op voorwaarde van het opgeven van de eigen lusten. Zo spoort dit hoofdstuk ons aan onszelf te onderzoeken en de weg naar de ware vreugde te vinden. Blijf niet staan bij de schatten van de wereld, heb niet genoeg aan een vrome verlustiging, maar zoek en vind uw ware verlustiging in de Heere. Dat vraagt bekering. Maar deze heeft een rijke vrucht!

Ds. P. Roos

Bang voor God

Hoe zie jij de Heere? Als een toornende Rechter? Die met een waarschuwend vinger tegen jou zegt: 'Pas op, ik heb je in de gaten...' Ben jij bang voor God? Ben je bang dat je je niet goed gedraagt? Bang dat je in alles tekort schiet? Ben je bang dat je niet bij de uitverkorenen hoort? Ben je bang dat God je straks voor eeuwig verloren laat gaan? Veel mensen zijn bang voor God. En daarom zijn ze ook bang voor de dood, en bang voor de eeuwigheid. Je komt in de Bijbel ook bange mensen tegen. Ook David had er last van: '... daar d'angst der hel mij alle troost deed missen, ik was benauwd, omringd door droefenissen'. Maar was hij ook bang voor God?

Vorige keer ging het over de broers die bang waren dat Jozef nu wraak zou nemen. Ze waren bang dat hij gewacht heeft totdat hun vader gestorven zou zijn, en dat hij ze dan te pakken zou nemen en het kwaad zou vergelden wat zij hem hebben aangedaan. Ze zijn zo bang dat ze niet eens naar Jozef toe durven gaan, maar zenden een paar knechten die nog eens aan Jozef vragen om vergeving.

En dan lezen we dat Jozef weende, toen hij hoorde waar die broers mee liepen. Want waar heeft hij dit nu toch aan verdiend? Heeft hij aanleiding gegeven voor hun angst? Heeft hij hen bedreigd? Heeft hij hen slecht behandeld? Integendeel zelfs. Hoe vaak heeft hij hen niet omhelsd? Hoe vaak heeft hij niet gezegd en bewezen dat hij hen liefhad en dat hij voor hen zou zorgen? Was dit niet een klap in het gezicht van Jozef? Hoe konden ze nu toch denken dat hij wraak zou nemen? Waaraan heeft Jozef dat wantrouwen verdiend?

Zullen we deze dingen nu ook eens toepassen op onze verhouding tot de Heere Jezus? Kijk het eens na in je leven. Hoe staat de Heere Jezus bij jou bekend? Wat is jouw Godsbeeld? Waar denk je aan als je iets van God zou moeten zeggen? Wordt je dan vooral bang en onzeker? Bij veel jongeren uit de gereformeerde gezindte leeft het beeld van een God Die vooral Rechter is. Boos, streng,

meedogenloos.

Maar is dat nu wel terecht? Heeft Hij aanleiding gegeven om bang voor Hem te zijn? Staat de Heere zo slecht bij ons bekend?

Terwijl Hij al vanaf de eerste bladzijden in de Bijbel bewijst dat Hij de mensen liefheeft. Het initiatief kwam bij God vandaan om de wegvlochtende Adam en Eva achterna te gaan: 'Waar zijt gij?' De moeder van alle beloften klonk niet uit de mond van mensen, maar uit Gods mond: 'Ik zal vijandschap zetten...' En daarna klonken honderden andere beloften, die samengevat kunnen worden in de grote Evangeliebelofte: 'Alzo lief heeft God de wereld gehad...' Wat heeft de Heere een moeite gedaan om ons goede gedachten van Hem te geven. Zijn liefde gaat uit tot een ieder, en Hij breidt Zijn armen uit met dat brede gebaar: 'Wendt u naar Mij toe en wordt behouden, o alle gij einden der aarde!'

En dan toch denken dat je niet welkom bent? En dan toch denken dat God alleen maar wraak wil nemen? En dat Hij wel zegt dat Hij geen lust heeft in de dood van de goddeloze, maar 'zou dat nou wel waar zijn?'

Ja maar, ik durf zomaar niet te geloven...

Ja maar, ik durf zomaar niet tot God te gaan...

Ach, wij durven zoveel. Wij durven elke dag weer te zondigen. Wij durven elke dag weer ongelovig te zijn. Wij durven God te wantrouwen en Hem eigenlijk voor leugenaar uit te maken. Wij durven zoveel!

Jonge mensen, ik hoop dat je goede gedachten van God mag krijgen. De Heere is een genadig en barmhartig God. Hij wil niet dat er mensen verloren gaan. Echt niet. En de Heere Jezus is niet gekomen om mensen te verderven, maar om ze te behouden!

Jozef weende. De Heere Jezus weende ook. Toen Hij voor het ongelovige Jeruzalem stond. Hij snikte het uit, zo staat er in het Grieks: 'Jeruzalem, Jeruzalem! Hoe menigmaal heb Ik uw kinderen bijeen willen vergaderen gelijk een hen haar kuikens bijeen vergadert, maar gij hebt niet gewild!'

Je hebt geen reden om bang voor God te zijn. Weet je waar je wel bang voor moet zijn? Voor de zonde. En voor jezelf. Voor de wereld. En voor de duivel. Die zoeken je dood. Maar God zoekt je leven.

ds. M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl

Genesis 50:17
En Jozef weende,
als zij tot hem spraken.

In het leven van de dienaar Gods kunnen er onvergetelijke momenten en tijden zijn. Paulus heeft die bijzonder gekend. Persoonlijk en ambtelijk. Het afscheidcontact met de ouderlingen te Efeze behoort daartoe. We kunnen dit uitvoerig lezen in Handelingen 20. Het heeft ons allen wat te zeggen en houdt ons ook veel voor. Ook al zijn de omstandigheden in onze tijd anders.

Wat Paulus later in de zendbrief zo aan het begin zegt is waar. Hij was een apostel van Jezus Christus. Als hij zich voorstelt aan de geadresseerden, dan moet dat geen verkeerde gedachten bij ons oproepen. Onder ons kan het gezegd worden: ik, dienaar van Jezus Christus, ik ben dominee, ik heb gestudeerd en ik kan het weten. In het verleden werd dit hier en daar al gehoord. Paulus stelt zich voor zoals dat in de Hellenistische cultuur gewoon was. Paulus mocht zich een apostel, een gezant van Jezus Christus noemen. In de brief staat er iets bij waar we bijzonder aan hebben te denken. Apostel door de wil van God. Voor de poort van Damascus is Paulus het met Gods wil eens geworden. Hij heeft Gods wil lief gekregen. Voor zijn persoonlijk en ambtelijk leven. Op welk een wijze wijst Paulus in de zendbrief aan Efeze op de wil des Heeren. Hij spreekt er op een eerbiedige wijze van in het eerste hoofdstuk. In de wil van God tot het ambt spreekt 's Heeren verkiezende liefde. In het doen des Heeren schittert het welbehagen van Zijn wil. In vers 9 wordt beleden en zo bekend gemaakt het geheim van 's Heeren wil. De verbondenheid aan en de betrachting van de wil Zijns Heeren

Paulus en de dienst

zijn werkelijkheid bij Paulus. Paulus wist wat hem wachtte te Jeruzalem. Paulus aanvaardde dat niet lijdelijk, maar geloofde dat zijn Zender zijn dienstdadigheid had bepaald. Paulus belijdt openlijk hoe hij daar tegenover stond. Maar denkend aan wat wacht zegt hij: ik acht op geen ding, noch houdend mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en de dienst, welken ik van de Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods (Hand. 20:24). Hoe het zal gaan en wat Paulus overkomt, hij wil richting Jeruzalem. Innerlijk heeft hij de overtuiging dat dit de wil van zijn Zender is. De Heere bepaalt de weg en de werktijd van Zijn dienaren. Denk aan Mozes. Soms lijkt het heel gevaarlijk. Met welk een opdracht en woord kwam de Heere tot Elia. Elia ging het paleis in en sprak gelijk Johannes de Doper dat later voor Herodes zou doen. Aan Achab, de koning van Israël, moest het oordeel van de droogte aangezegd worden (1 Kon. 17:1). Elia deinsde daarvoor niet terug. Ondanks het feit dat er levensgevaar kon dreigen. Wie was Achab en wat deed hij mede door invloed van zijn vrouw Izebel. Elia ontweek de opdracht van de Heere niet. In zijn afscheidsuur werd Paulus gedrongen ook te wijzen op wat hem bond. Hij weet zich gebonden door de Heilige Geest. Paulus geeft zich over aan de leiding van de Heilige Geest met de wetenschap dat ook menselijke banden en zo verdrukkingen zullen komen. De Geest van Boven en de geest van beneden zullen werken. Openlijk horen de ouderlingen wat Paulus wacht. De houding van de broeders ouderlingen dringt Paulus tot een positief belijden. Een belijden waarin spreekt een hartelijke verbondenheid aan zijn Meester. Iets van het gevoelen en willen van Jezus kende Paulus. In de hof van Gethsemane is veel gebeurd. We kunnen het lezen in de evangeliën. Laten we

het weleens op ons inwerken? Veel spreekt daarin, bijzonder voor ambtsdragers. Het heeft ons veel te zeggen wat we lezen in Markus 14:41 en 42. En Jezus kwam ten derden male en zeide tot hen: Slaapt nu voort en rust. Het is genoeg; de ure is gekomen, zie, de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen der zondaren. Staat op, laat ons gaan, zie, hij die Mij verraadt is nabij. Wat daarop gebeurde kunnen we duidelijk lezen in Johannes 18. Een belangrijke vraag is: wat zegt het ons en wat doet het Woord in mijn leven. Kunnen dat onze gemeenteleden bij ons merken? Laat ook wat we lezen van Paulus niet langs ons heen gaan. Er is volledige overgave. Een algehele inzet van zijn leven voor zijn Koning en zijn Koninkrijk. Voor Hem wil hij strijden, lijden en zelfs sterven. Een ex- militair, vechtend in de meidagen 10- 15 mei 1940 op de Grebbeberg, zei eens: op het commando 'schieten' werd niet direct ingegaan. Maar na het spelen van het Wilhelmus werd het anders. Er werd gegrepen naar het geweer en de mitrailleurs lieten zich horen. Het ging immers om volk en vaderland. Kennen we iets van de bezieling tot inzet en overgave voor de Heere en Zijn dienst? Calvin zei eens: Het geeft niet als ik verteerd wordt, als ik maar van dienst mag zijn. Paulus' begeerte en geloofsuitzien is om met blijdschap de christelijke loopbaan te volbrengen en de dienst welke hij van de Heere Jezus ontvangen heeft. Tegen het ambtelijke werk in dienst van Christus komt veel op, maar is niet zwaar. Niet om mismoedig te worden, want die dienst geeft zelfs vreugde. Die dienst roept tot veel. Een rijke zaak. Het Evangelie van de genade Gods mag worden uitgedragen. Wie als dienaar het daar zelf van moet en wil hebben, wil het van harte doorgeven.

ds. M.C. Tanis

Want Uw uitnemende liefde is beter dan wijn. Hooglied 1:2b

In Mattheüs 6:33 staat 'Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.' Zodra een mens zijn verstand krijgt moet hij streven naar genade en verzoening met God. Men moet ook nauwkeurig nagaan of genade de ware genade is. Er staat in 2 Petrus 1:10 'Benaarstig u om uw roeping en verkiezing vast te maken.' Nauw onderzoek is nodig. Bij ware genade is er verlangen naar een kus van de mond van de hemelse Bruidegom. De Bruid wilde verzekerd worden van de genade die zij had ontvangen en bidt om de kussen van de mond van Christus. De uitnemende liefde van de hemelse Bruidegom is voor de Bruid beter dan wijn. De Bruid roemt de uitnemende liefde van Christus. Voor die liefde zijn geen woorden. Het is grenzeloze liefde. "Het is een liefde waar hoogte, lengte, diepte noch breedte is zonder einde of maat. De Zoon zelfs was erover verwonderd en zei: Alzo lief heeft God de wereld gehad." De liefde van Christus houdt in dat Hij de Zijnen heeft uitverkoren. Christus wilde de raad van God uitvoeren tot verlossing van de Zijnen. Hij wilde de schuld op Zich nemen en de lijdensbeker drinken. Het is de liefde van Christus dat hij de Zijnen tot een Leidsman is. Christus heeft de liefde van God de Vader bekend gemaakt aan Joden en Grieken. Hij wilde de ware menselijke natuur aannemen en de lijdensweg gaan. Het is liefde dat Christus door middel van de prediking zondaren toebrengt. Christus geeft aan Zijn volk de Heilige Geest. De hemelse Bruidegom geeft blijken van Zijn liefde aan Zijn Bruidskerk. Hij geeft haar lieflijke namen: "Mijn vriendin, Mijn lam, Mijn volmaakte, Mijn zuster, Mijn bruid. Ik heb u lief met een eeuwige liefde." Gods kinderen zijn een besloten hof en een verzegelde fontein. De Bruidegom is tevreden met Zijn Bruid. Hij zal niet begeven en niet verlaten. Hij schept genoeg in Zijn Bruid. De klacht van de Bruid over haar verdorvenheid is Hem welgevallig. De Zaligmaker ontfermt Zich over de Zijnen. Hij is de barmhartige Hogepriester. Zijn oog is op hen onder alle omstandigheden. De liefde bedekt de gebreken van de Bruidskerk. De liefde wekt op uit ingezonkenheid. Uit liefde wordt de Bruidskerk bewaard door de kracht van de Bruidegom. Het is liefde dat bijzondere genade verlangen wekt om van het onvolmaakte verlost te worden. De liefde van de hemelse Bruidegom is uitnemender dan de liefde van mensen. De Bruidegom is de Zoon van de levende God. Het was bijzondere liefde van David dat Mefiboseth, een dode hond, elke dag aan zijn tafel mocht eten. Maar de liefde van Christus overstijgt deze liefde. Het is liefde tot vijanden. "U was de minst geschikte, de ergste. U had Mij niet lief, maar Ik u, zegt de Heere." Het is een uitnemende liefde: zie eens wat het de Heere gekost heeft om zulke vuile schepselen als u bent tot Zijn Bruid en eigendom te maken. "Het kost Hem heel wat

meer dan Jakob die tweemaal zeven jaren een harde dienst moest dienen om Rachel." Het is een uitnemende liefde omdat er maar weinigen zijn die in die liefde delen. Het is ook een standvastige en eeuwige liefde. Deze liefde vergaat nimmermeer. Zij blijft. Trouweloosheid neemt die liefde niet weg. De Heere zal het verbond niet verbreken. Al is een kind van God nog zo arm, de Heere heeft hem of haar lief. Het is uitnemende liefde als u terugziet op alles wat u al hebt genoten. Als de liefde hier al onuitsprekelijk groot is, wat moet het dan niet in de hemel zijn? De wijn in oosterse landen was heel goed. Veel mensen verlangen naar de wijn. Maar de Bruid zegt: Uw liefde is beter dan de wijn. De Bruid heeft liever de liefde van de Heere dan alle andere dingen. De liefde van de hemelse Bruidegom maakt vrolijk. De liefde van Christus versterkt de liefde van Gods kinderen. De liefde van Jezus wint het van alle dingen. De ziel van de bruid dorst naar de Heere Jezus. "U hebt mij genade gegeven, wel, kus mij met de kussen van Uw mond."

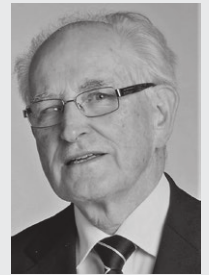
Toepassing. Het past ons weg te zinken in verwondering over de Heere Jezus. Het is de liefde van de Heere Jezus dat mensen die de wijn liever hadden dan Hem, de hemelse Bruidegom nu liefhebben. Het wekt verwondering dat haters vrienden worden. Er zijn er ook nog die de wijn liever hebben dan de Heere Jezus. Zij gaan liever naar de wijn dan naar Jezus. Christus is hun Man, Heiland en Koning niet. Luister naar Hem Die zegt: "Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, en witte kleren, opdat uw naaktheid bedekt mag worden, en ogenzalf opdat u zien mag." Als u ziek bent belooft u veel, maar als u weer beter bent, leeft u weer door. "Zondaar sluit uw kamer af en kies hartelijk voor de Heere." Het is onmogelijk twee heren te dienen. Wie de Heere Jezus niet liefheeft is een vervloeking. Gods kinderen hechten meer waarde aan de Heere Jezus dan aan alle wereldse dingen. Zij vinden het moeilijk oud te worden zonder veel liefdeblijken van de hemelse Bruidegom te ondervinden. "Stel dat de Heere vanavond zei: Ik zal u geen voorspoedige dag geven en soms een smaakje van Mijn liefde, wat zou u kiezen? Zou u voorspoed kiezen? Zou u niet zeggen: Het woord dat mijn Heer de Koning gesproken heeft, is goed?" Gods kinderen verlangen de liefde van Christus te ondervinden. 'Voer mij in het wijnhuis.' "Zegt u niet zoals de Geest en de bruid zeggen: kom, ja kom haastelijk, Heere Jezus, ja kom haastelijk? Amen, ja amen."

ds. A. van Heteren

TOELEIDENDE WEG

Christen was op weg uit de stad Verderf. Hij was al op weg, toen hij "het poortje" nog niet eens zag. Eenmaal door de poort, ging de weg verder. Toen was hij binnen het Koninkrijk Gods. Maar hij kende Christus nog niet. Tweeërlei toeleiding, eerst naar de wedergeboorte, daarna erna naar Christus. Had Bunyan het mis?

Als ik het goed begrijp, leeft bij meerderen het bezwaar tegen het spreken over "Standen" dat er zodoende reeds geestelijk leven wordt aangenomen, als men nog niet gekomen is tot het bewuste geloof in Christus. Men is immers in Christus, of men is buiten Hem. Alle werkzaamheden die voorafgaan aan Christus, geven geen grond van hoop. Wat voorafgaat aan de kennis van Christus, heeft te maken met zondekennis. Op de toeleidende weg wordt een zondaar bekend gemaakt met zijn gemis, met zijn schuld. Die gezond zijn hebben geen Medicijnmeester nodig, maar die ziek zijn. Het kan dan zo maar gebeuren dat zondekennis een voorwaarde wordt. Als u zondaar voor God bent geworden, dan (pas) mag u komen tot Christus.

De toeleidende weg gaat dan een eigen leven leiden. U bent al op de weg. Hier komen dan onderscheidingen op zoals: een geopenbaarde Christus of een toegepaste Christus, zien of hebben, leven uit de belofte of uit het bezit; hier wordt ook bij betrokken een toevluchtnemend geloof of een verzekerd geloof, bekommerde of verzekerde christenen. Het is vanuit dit oogpunt mogelijk dat zoekers gaan rusten in hun gemis en rijk zijn in hun armoede. Dit dilemma is van belang. Geven we mensen valse hoop of snijden we elke lichtstraal op die weg af? Het is zeker waar dat mensen die nog leven buiten de toe-eigening, zich willen vastklampen aan bepaalde kenmerken. Neem als voorbeeld iemand die vlucht naar de vrijstad. Hij heeft de weg voor de helft afgelegd. U kunt tegen hem zeggen: u bent er echt nog niet, u hebt geen enkele dekking. U kunt ook zeggen: volhouden, u bent al op de helft. Gaat hij daarna gerust op een bankje langs de weg zitten, dan gaat er iets grondig mis.

Een ander voorbeeld, waarin iets verschoven is: Iemand heeft honderd euro nodig. Hij heeft er inmiddels al vijftig. Wat dan? Die vijftig euro zijn al de helft van honderd. Hij heeft dus al iets. Het verschil is: op de weg naar de vrijstad heeft de vluchteling nog geen enkele veiligheid, in het tweede geval deelt hij al in een deel van het bedrag. Dus komt het hierop neer: als een zondaar leeft in verootmoedigde gestalte en begeert Christus te kennen, dan zal de ene prediker zeggen: u mist Christus nog ten volle. Een ander zal moed en hoop geven.

Luther en Calvijn dachten hierover verschillend. Luther stelde de ontdekking voor als een teken van leven, Calvijn dacht minder stellig over voorafgaande ontdekking en overtuiging. Het verwijt nu tegen de voorstelling van de standen is dat men te vroeg hoop geeft.

Ik meen dat in de oude chr. geref. preken sprake was (en is) van bekommerden, die aangemoedigd mochten worden. Hen werd geen grond gegeven, maar wel verwachting. Spreekt ook Gods Woord niet juist van beloften voor hen die in zichzelf hopeloos zijn? Zij zijn in bijzondere zin het adres van de beloften.

Want Gods kinderen worden menigmaal vertroost met beloften uit de tijd van het Oude Testament. Bijvoorbeeld: Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Zij bezitten Christus reeds in de beloften, niet in het volle bezit.

Zij die de toeleidende weg verwerpen, schrijven alles wat voorafgaat toe aan de algemene werkingen van de Heilige Geest. Waren dan de vragen uit een verbroken hart op de Pinksterdag allemaal nog algemene bediening? Hoever kan dan een natuurlijk mens al niet komen.

Maar, zal men zeggen, het kan allemaal nog over gaan, zonder dat men deel heeft gekregen aan Christus. Dat is een zeker feit. De vluchteling naar de vrijstad kan nog omkomen. Daarom mogen we geen gronden buiten Christus aangeven. Hen die dreigen te rusten op hun bevindingen en voorafgaande beleving, hebben een afsnijdende prediking nodig, die hen elke rust buiten de vrijstad ontnemt. Maar we moeten bedenken dat zij, die menen te mogen rusten op Christus, ook kunnen leven op grond van inbeeldingen. Ook zij kunnen rusten op een valse grond. Dat kan zowel in Evangelische kringen gebeuren, alsook in onze gelederen. Er is verschil tussen grond en hoop. Als we die woorden goed uit elkaar houden, zullen we ons hoeden voor de gevaren.

Mijn volgende overweging is: wanneer is men nu echt in Christus? Vaak wordt daaronder verstaan de wetenschap dat je zonden vergeven zijn. Dan is immers je ziel gered. Dat lijkt me een beperkte voorstelling van de zaak.

De rechte kennis van Christus is veel breder en omvat veel meer. Het is een halve voorstelling van zaken als men Christus alleen als Priester nodig heeft tot vergeving. De volle Christus te kennen houdt in dat Hij ook als Koning en Profeet wordt gekend. De discipelen kenden Zijn Persoon; Petrus zag in Hem de Christus, de Zoon van de levende God. De Heere noemde hem Zelf zalig, evenals zijn medediscipelen. Toch kenden zij kruis en offer niet, er was geen kennis van Zijn priesterlijke bediening. Zij verzetten zich daar zelfs tegen. Zij waren echter wel op de goede weg. Onze Catechismus noemt de kennis der ellende een vrucht van het onderwijs van Christus (zondag 2). Dat betekent dat overtuiging en verbrijzeling reeds bediening is uit Christus. Toch stopt de Catechismus natuurlijk niet bij de kennis der ellende. Het gaat heen naar de vraag: Wie is deze Middelaar? De eigenlijke zaak is: bent u in Christus? In hoeverre kent u Hem? Denk aan de drie ambten. En verder: verzekerde christenen zijn nog steeds bekommerde christenen. Hopelijk blijven zij dat. Ik zeg met vrijmoedigheid: Gij die God zoekt in al uw zielsverdriet, houdt aan, grijpt moed, uw hart zal vrolijk leven.

ds. P. Roos

Het geweten (6)

“... al is het dat mij mijn consciëntie mij aanklaagt”

Over de plaats van het geweten in de opvoeding en de bekering

De vorige bijdrage zijn we geëindigd met de verzuchting: “Maar wat is gewetensvorming toch een onmogelijk werk”. Hebt u er dagelijks de Heere voor nodig gekregen? Laat dat ook bij het lezen van dit gedeelte weer zijn: “Heere leer mij hoe ik mijn kinderen moet opvoeden”. We gaan nu kijken naar de derde fase in de opvoeding, namelijk die wanneer onze kinderen tussen de tien en veertien jaar zijn.

In de laatste jaren van het basisonderwijs en de eerste jaren van het voortgezet onderwijs zijn kinderen erg gevoelig voor de waardering van de groep (ongeveer 10-14 jaar). Het hoofdmotief is: *‘ik wil er bij horen’*. Daar doe je als jongere heel veel voor en daar laat je heel veel voor. Groepsnormen van leeftijdsgenoten zijn bepalend voor hun gedrag. Hier ontstaat de behoefte om gedrag te vertonen zoals klasgenoten, ter wille van de status. Het ‘groepsbesef’ bepaalt het gedrag van kinderen in een klas. Het is dan ook wijs om onangepast gedrag als leidinggevende en ouders eerst en vooral vanuit dit perspectief te zien. Het is niet zozeer gedrag dat zich tegen mij als ouder of leerkracht richt, maar het is gedrag dat voortkomt uit de behoefte om ‘iets te zijn’. De behoefte om er bij te horen kunnen we bij onze kinderen dan niet onderdrukken. Het enige dat we als opvoeders kunnen doen is voorwaarden scheppen voor positief groepsgedrag. Kinderen in deze fase zijn erg gevoelig voor gezelligheid, voor de erkenning van de eigen plek en voor de erkenning van de eigen inbreng. Praktisch betekent dit bijvoorbeeld dat men in het gezin en in de klas moet investeren in:

- een goede sfeer;
- een goede relatie met alle kinderen: zorg dat ze zich allemaal

gekend weten, met de naam. Laat hen merken dat je belangstelling voor ze hebt; Als ouders is het zo belangrijk dat de kinderen zich gehoord weten, dat er tijd en aandacht voor ze is

- waardering voor iedereen in de groep. Ieder groepslid dient (openlijke) waardering te krijgen. Omgekeerd is het in deze fase funest om kinderen te bestraffen in het bijzijn van groepsleden. Dat geldt ook voor de situatie in het gezin. Bestraf uw kind zo mogelijk onder vier ogen.

De groepsnorm is overigens niet meer beslissend voor de waarden die ten diepste aanvaard worden. Onder invloed van de groep kunnen normen en waarden van thuis uit genuanceerd worden. Jongeren zullen namelijk vaak de waarden die ze zich eigen hebben gemaakt in de voorgaande fasen vasthouden.

In de vierde fase gaat de verantwoordelijkheid voor de sociale omgeving; ‘stel dat iedereen dat deed’ steeds meer een rol spelen. In dit stadium, vanaf ongeveer 14 á 15 jaar gaan jongeren steeds meer inzicht krijgen in hun eigen verantwoordelijkheid. Ze beseffen dat ze rekening moeten houden met hun ouders, en dat ze een eigen verantwoordelijkheid hebben. Uitspraken van jongeren zijn dan: ‘we weten heus wel wat goed en wat fout is’; ‘we hebben best in de gaten wanneer we over de streep gaan bij het draaien van muziek en het bekijken van films’.

In het gesprek met jongeren dienen we ons van hun verantwoordelijkheidsbesef bewust te zijn. Het is in deze fase zaak dat we ook uitspreken dat we hen ook verantwoordelijkheid willen geven.

Een voorbeeld: uw dochter van 15 thuis gaat naar een feestje en er ligt

een verlanglijstje op tafel van een klasgenoot met daarop titels van DVD’s en CD’s van een bedenkelijk soort. Zelf ken je ze niet, maar je leidt uit de woorden van de titels af dat het niet acceptabel is. Als ouder kun je hier op twee manieren op ingaan. (a) een directe reactie: ‘ik wil niet hebben dat je daar iets van geeft’ of (b) Wil je mij vertellen welk soort CD’s dat zijn?’; ‘wat vind je daar nu van?’; ‘wat denk je daarmee te gaan doen?’ In de eerste reactie krijgt de verantwoordelijkheid geen plaats. In de tweede reactie wel. Het is overigens een misverstand om te denken dat je in dergelijke voorvallen niet duidelijk mag zijn in wat u als volwassene er van vindt. Waar het om gaat is dat u in de omgang met de jongere zijn eigen verantwoordelijkheid meer gaat benadrukken.

De hoofdvraag waar jongeren in dit stadium gevoelig voor zijn is: ‘stel dat iedereen dat deed?’ Of je iets doet of nalaat wordt mede bepaald door het groepsbelang. ‘Als iedereen dit zou doen, zou het een vervelende sfeer worden’. Jongeren kunnen in deze fase spontaan de verantwoordelijkheid nemen voor de groep, voor hun gezin, voor de school. Het is niet altijd de gemakkelijkste levensfase, maar als u met deze zaken rekening houdt, kan het toch ook een hele mooie tijd zijn, waarin u uw ouder wordend kind mag leiden naar de volwassenen. Waarbij steeds die waar blijft: *“Waarmede zal de jongeling zijn pad, door ijdelheên omsingeld, rein bewaren? Gewis, als hij het houdt naar ’t heilig blad”*.

ds. A.A. Egas

Lessen uit de eerste Thessalonicensenbrief (8)

Weten van Gods verkiezing

Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing van God (1 Thessalonicensen 1: 4)

Deze keer luisteren we naar wat Paulus verder schrijft over zijn dankgebed voor de gemeente in Thessalonica. In vers 2 heeft hij geschreven: *Wij danken God altijd over u allen, uwer gedachtig zijn- de in onze gebeden.*

Uitverkiezing

De eerste reden voor zijn dankgebed vonden we in vers 3. Daar schreef Paulus over *het werk uws geloofs, de arbeid der liefde en de verdraagzaamheid der hoop*. Die drie genadegaven – geloof, liefde en hoop – had de Heere gewerkt in het hart en leven van de Thessalonicensen.

In vers 4 lezen we de tweede reden voor het dankgebed van Paulus, Silas en Timotheüs: *Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing van God*. De Schotse Bijbelverklaarder James Fergusson merkt op dat Paulus hier schrijft hier over ‘de uitverkiezing door God van eeuwigheid tot zaligheid en heerlijkheid’.

Het is dezelfde verkiezing waarvan we met onze Dordtse Leerregels belijden: ‘Deze verkiezing is een onveranderlijk voornemen Gods, door hetwelk Hij vóór de grondlegging der wereld een zekere menigte van mensen, niet beter of waardiger zijnde dan anderen, maar in de (al)gemene ellende met anderen liggende ... naar het vrije welbehagen van Zijn wil, tot de zaligheid, uit louter genade, uitverkoren heeft in Christus...’ (DL I, 7).

Wat Paulus nu in vers 4 schrijft, is dat hij wéét dat ook de Thessalonicensen zo uitverkoren zijn. Hoe bedoelt de apostel dit? Kán Paulus eigenlijk wel weten dat de Thessalonicensen zijn uitverkoren? Is dat niet iets, dat voor ons mensen – en zelfs voor de grote heidenapostel – verborgen blijft? Fergusson noemt twee mogelijkheden om deze tekst uit te leggen.

Eerste mogelijkheid

De eerste mogelijkheid is dat Paulus

hier inderdaad schrijft over de verkiezing van concrete personen in Thessalonica. In dat geval kan de apostel de verkiezing van de Thessalonicensen niet weten met een ‘onfeilbaar oordeel van zekerheid’ (Fergusson). Zelfs de apostel kent namelijk de harten niet.

Als de apostel dan toch schrijft, dat hij de verkiezing van de Thessalonicensen weet, is dat omdat er vruchten van genade in hun leven openbaar gekomen zijn. Wat die vruchten waren, hebben we gelezen in vers 3: Geloof, liefde en hoop. Die vruchten heeft Paulus gezien of hij heeft ervan gehoord. En ‘met een oordeel der liefde’ besluit hij, dat voorzover deze vruchten gevonden worden, de Thessalonicensen zijn uitverkoren.

Oordeel der liefde

Dát is dus de manier waarop volgens onze oude schrijvers ‘het oordeel der liefde’ gehanteerd moet worden. Dát is dus de manier waarop in de Schrift het oordeel der liefde wordt gehanteerd. Dat we, áls we echte Bijbelse vruchten van Gods genadewerk mogen opmerken in het leven van anderen, deze mensen vervolgens met een oordeel der liefde beschouwen als kinderen van God.

Dat is intussen wel iets heel anders dan op grond van een kerkelijke belijdenis of een Avondmaalsgang iemand zonder meer voor een waar gelovige houden en zaligspreken. Die laatste houding is de naam ‘oordeel der liefde’ helemaal niet waardig. We kunnen dan beter spreken over het ‘oordeel der liefde die blind is’. Want het is een houding waarbij men zich om de waarheid niet lijkt te bekommeren. En dat wordt dan helaas ook nogal eens verward met gunning.

De Bijbel wijst ons een andere weg: Zoeken naar echte vrucht. En waar die vrucht mag blijken, dáár gaat ‘het oordeel der liefde’ functioneren. Dáár wordt in de liefde geoordeeld dat, voor zover wij dat kunnen waarnemen, hier Gods genadewerk openbaar komt!

In dezelfde lijn wijzen onze Dordtse Leerregels ook de weg, als het gaat om de vraag hoe we zeker kunnen zijn van onze *eigen* verkiezing: ‘Van deze hun eeuwige en onveranderlijke verkiezing ter zaligheid worden de uitverkorenen ... verzekerd ... als zij de onfeilbare vruchten der verkiezing, in het Woord Gods aangewezen (als daar zijn: het waar geloof in Christus, kinderlijke vreze Gods, droefheid die naar God is over de zonde, honger en dorst naar de gerechtigheid, enz.), in zichzelf met een geestelijke blijdschap en heilige vermaak waarnemen’ (DL I, 12). Terzijde: Hoe zou het eigenlijk komen dat veel mensen wel spreken over de ‘vrucht van de Geest’ – wat op zich ook Bijbels is – , terwijl zij niet spreken over de vruchten die in deze paragraaf genoemd worden?

Andere mogelijkheid

Er is nog een tweede mogelijkheid om de tekst uit te leggen, volgens Fergusson. We kunnen namelijk ook aannemen dat Paulus in vers 4 niet zozeer individuele personen aanspreekt, maar heel Gods Kerk op het oog heeft. Dan wil Paulus hier zeggen, dat hij er zeker van is, dat God ook in Thessalonica een volk heeft, dat door Hem is uitverkoren.

Hoe is de apostel daar zo zeker van? Wel, omdat God hem naar deze stad heeft gezonden. En waar God Zijn dienaren zendt, is er altijd nog werk te doen. ‘Ik heb nog nooit een boer gezien die zijn knecht naar een stuk land zond waar niets te doen was’, zei één van de oude predikanten eens bij een bevestiging. En zo is het. Bovendien mocht Paulus in Thessalonica ook nog iets anders ervaren. Dat de prediking daar *niet alleen in woorden, maar ook in kracht en in de Heilige Geest en in veel verzekerdheid* was. Maar daarover de volgende keer.

ds. A.J.T. Ruis

Hymeneus en Alexander (1)

De apostel Paulus schrijft aan zijn geestelijke zoon Timotheus dat hij in Efeze moet blijven om daar het evangelie van Gods genade te blijven prediken. Dit was vooral nodig vanwege een opkomende dwaalleer. Daarom moet Timotheus vast houden aan de geloofsleer, die ook al door de profeten in het verleden werd gepredikt. Aan die oude, bijbelse leer vasthouden noemt Paulus dan de goede strijd, 1 Tim. 1 vers 18.

Dat is een veelzeggende uitdrukking. Het zegt namelijk iets over de tactiek van de dwaalleraars. Zij kunnen misschien wel vriendelijk overkomen, maar hun leer is niet anders dan een aanval op de goede leer. Vanwege die aanval moet Timotheus dus in Efeze blijven. Hij moet blijven om te strijden, om te strijden met het zwaard van Gods Woord.

Deze en de volgende keer zal ik proberen iets te zeggen naar aanleiding van een vraag over Hymeneus en Alexander, die Paulus 'aan satan heeft overgegeven'. Paulus heeft in zijn leven veel met allerlei dwaalleer te maken gehad. De bekendste dwaalleer was het zogenaamde jodanisme. Sommige joden die christen geworden waren bleven vasthouden aan allerlei joodse gebruiken, zoals bijvoorbeeld de besnijdenis. Het ergste was dat ze leerden dat je zonder die oude, joodse dingen niet zalig kon worden. Het was dus bij hen niet: Christus alleen! Een andere dwaalleer was dat men leerde dat Christus ons verlost heeft van de wet. Nee, zei Paulus, Christus heeft ons verlost van de vloek van de wet. Want de wet op zich is goed!

In dit hoofdstuk horen we weer van een andere dwaalleer. Men maakte zich, zo zegt vers 4, druk met fabels en eindeloze geslachtsrekeningen. Wat zal dat precies geweest zijn? Het was in ieder geval idel gezwets in de ogen van Paulus, 1 Tim. 1: 6.

We moeten hier denken aan mensen die in hun uitleg van de bijbel meenden zowel van het jodendom, als van het heidendom wijsheden te kunnen leren. Bij hun Bijbeluitleg maakten zij dan ook gebruik van allerlei heidense, griekse mythen, door Paulus hier fabels genoemd.

Een griekse mythe is een verhaal met een strekking, met een betekenis, maar de verhalen zelf waren verzonnen en gefantaseerd. Deze verhalen werden nu door verschillende dwaalleraars net zo serieus genomen als Bijbelverhalen. Zo werden ook allerlei joodse mythen voor waar verteld, bijvoorbeeld dat Melchizedek, de koning-priester van Salem, die Abraham heeft ontmoet, niemand anders was dan Sem, de zoon van Noach.

Zo werden door die dwaalleraars de bijbelse verhalen omringd door allerlei fabels en mythen, en werden ze zelfs gebruikt in de uitleg van de bijbel. En als Paulus daarnaast dan ook nog spreekt van geslachtsrekeningen bedoelt hij het bezig zijn met de oude geslachtsregisters om bijvoorbeeld te bewijzen dat Melchizedek en Sem een en dezelfde persoon waren.

Wat was nu het grote gevaar? Dat men de fabels uit de joodse en de heidenwereld op hetzelfde niveau zette dan de bijbel zelf! Zo wordt er ook nu nog over de bijbel gedacht. Er zijn theologen die heel de bijbel eigenlijk als een mythe

zien, een bundel van oude verhalen waarin op Grieks-Joodse manier verteld wordt van God, de wereld, de zin van het bestaan, de toekomst, enzovoort.

Je moet, aldus deze theologen, de bijbel niet zien als historisch betrouwbaar. Adam heeft nooit bestaan. En dat Christus uit de doden is opgestaan is ook maar een manier van duidelijk maken dat de leer aangaande Jezus onsterfelijk is. We zien ook nog wat anders gebeuren. Namelijk dat allerlei personen uit de bijbel en hun leven worden verfilmd. Dan worden allerlei zaken, die de bijbel zelf niet noemt, erbij verzonnen, om er een mooi verhaal van te maken.

En, om niet meer te noemen, zo is het laatste bijbelboek ook vaak misbruikt om allerlei toekomstbeelden te fantaseren of te goochelen met de getallen die in dat bijbelboek staan. Paulus grote bezwaar tegen al deze dingen is dat het de aandacht afleidt van de waarheid, van de ene waarheid, het ene evangelie, de ene Zaligmaker.

Daarom schetst Paulus in eenvoudige woorden de kern en het hart van het evangelie: Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben, vers 15.

Daar moet ook Timotheus zich in zijn prediking aan houden. Paulus beveelt het hem, zo belangrijk is het, vers 18. Timotheus moet het geloof houden. Deze uitdrukking in vers 19 slaat op de geloofsleer. Paulus legt in zijn twee brieven aan Timotheus heel veel nadruk daarop, bijvoorbeeld in hoofdstuk 4:16, waar staat: Hebt acht op uzelf en de leer, volhard in de leer. Want dat doende, zult gij en uzelf behouden en die u horen.

Onze ziel en zaligheid staat op het spel! Wie een valse leer aanhangt, bedriegt zichzelf en gaat verloren! Met de leer van Jezus Christus en Dien gekruisigd staat of valt alles!

Dat drukt Paulus zo uit in vers 19: als je de gezonde leer verworpt, lijdt je schipbreuk van het geloof. Als je je houdt aan de eenvoud van Gods Woord zul je geen schipbreuk lijden. Wie zich houdt aan Gods Woord, blijft een vaste koers varen en die koers wordt bepaald door de vaargeul van Gods Woord. Blijf binnen de vaargeul! Binnen de vaargeul van het geloof, dat zich richt op en houdt aan de bijbel, Gods Woord.

Houd de vaargeul aan, mijn zoon, zegt Paulus dus, en dat met een goed geweten. Laat je niet verleiden om bijvoorbeeld mensen te behagen, of door geldzucht en eer. Want dan raak je uit de koers, slaat het schip op de rotsen te pletter en lijdt je onherroepelijk schipbreuk!

Paulus noemt dan twee namen van mensen die het zo is vergaan! Maar daarover de volgende keer meer.

ds. K. Hoefnagel

P E R S BERICHT

LCJ BREIDT ACTIVITEITEN +30 DOELGROEP UIT JAARLIJKSE THEMADAG +30 – 'GEESTELIJKE STRIJD'

Verdieping en ontmoeting, twee behoeften die werden opgemerkt onder dertigplussers. Dat was reden om na het succes van de interkerkelijke +30 Bijbelstudieconferentie een nieuw initiatief te organiseren voor deze doelgroep. Op D.V. zaterdag 29 september 2018 wordt dan ook de eerste themadag +30 georganiseerd.

Deze dag staat in het thema: 'Geestelijke strijd'. Wat is 'geestelijk strijden'? Waar wordt die strijd gevoerd? En hoe kunnen we ons wapenen?

In de middag zal ds. R.W. De Koeijer het thema 'geestelijke strijd' belichten vanuit Bijbels perspectief. 's Avonds spreekt dr. Steef Post over 'geestelijke strijd' in het dagelijkse en maatschappelijke leven.

Tussen door is volop tijd voor ontmoeting, goede gesprekken, zingen en er is een gezellig diner. De dag wordt gehouden in de CGK van Ouderkerk aan de Amstel (Elimkerk). Inloop vanaf 14.00 uur. De dag duurt tot ongeveer 21.00 uur. Meer informatie en aanmelden kan via de website <http://www.lcj.nl/themadag+30>.

Voor de doelgroep wordt in DV februari 2019 ook weer een Bijbelstudieconferentie +30 georganiseerd. Info via de website www.lcj.nl/bsc+30.

SSNR CONGRES 29 SEPTEMBER 2018 "DE DORDTSE SYNODE EN ZEELAND"

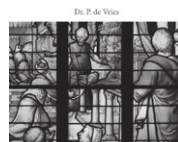
Dit jaar is het 400 jaar geleden dat de bekende Synode van Dordrecht (1618/1619) werd gehouden. Op D.V. zaterdag 29 september 2018 organiseert de Stichting Studie der Nadere Reformatie in samenwerking met de Zeeuwse stichting StoKosmos plaats in de Nieuwe Kerk te Zierikzee haar najaarscongres over "De Dordtse Synode en Zeeland". Bijna niemand weet echter dat op de synode ook de praktijk van het (kerkelijke) leven werd besproken. Voorbeelden daarvan zijn de catechese en de zondagsheiliging. Dit waren aangelegen punten van de Zeeuwse afgevaardigden ter synode, zoals de Zierikzeese predikant en nadere reformator Godefridus Udemans. Sprekers zijn Drs. C.J. Meeuse, Dr. H. Uil en P.C. Hoek. In de lunchpauze: 'Wandelen met Udemans' door Zierikzee o.l.v. stadshistoricus H. Uil. Adres: Nieuwe Kerk, Kerkplein 1, 4301 EE Zierikzee. De deelnemingskosten bedragen inclusief koffie/thee en lunch € 25,00. Dit bedrag dient tegelijk met de aanmelding te worden overgemaakt op IBAN NL17INGB0005352562, t.n.v. Stichting Studie der Nadere Reformatie te Bilthoven. Aanvang 10.30 (deur open 10.00), sluiting 15.00. In de buurt van de Nieuwe Kerk is alleen betaald parkeren mogelijk. Gratis parkeren even buiten de stadsgracht kan op de parkeerterreinen aan de Haringvlietstraat en aan de Scheldestraat.

Aanmelding Vóór 9 september 2018 of via: www.ssnr.nl/congres-nadere-reformatie.

KERKHISTORISCHE WANDELINGEN MIDDELBURG

Kerkhistorische wandelingen met herinneringen aan dominee Smijtegelt D.V. op de donderdagen 9 en 23 augustus. Start voor het oude stadhuis op de Markt om 15.00 uur. De wandeling met gids voert langs oude kerken en hun bewogen geschiedenis. Opbrengst (vrijwillige bijdrage) is bestemd voor de Stichting Vrienden van Heidelberg en Dordrecht. Groepen op afspraak. Aanmelding: P.C. Beeke, p.c.beeke@kliksafe.nl / 0118-633828.

BOEKBESPREKINGEN

UW LIEFLIJKHEID EN
SCHONE DIENST
AANSCHOUWEN
De blijvende betekenis van de
oudtestamentische offerwetgeving

Dr. P. de Vries, *Uw lieflijkheid en schone dienst aanschouwen*, paperback, 160 blz., € 18,95, Uitgeverij Labarum Academic, Apeldoorn, ISBN 978 94 0290 6554.

De ondertitel luidt: 'De blijvende betekenis van de oudtestamentische offerwetgeving.' Vooral in het boek Leviticus komen wij de

offerwetgeving tegen. Ieder offer heeft zijn eigen betekenis, maar centraal staat de verzoening. In Leviticus 16 gaat het over de grote verzoendag. Het is nodig zich te verdiepen in de oudtestamentische offerwetgeving om bijvoorbeeld de brief aan de Hebreëen te verstaan. In deze brief worden immers lijnen getrokken van het werk van de hogepriester in het Oude Testament naar het werk van Christus. Het werk van Jezus Christus is de vervulling van de oudtestamentische offerdienst. De schoonheid van de door God gegeven Middelaar wordt onderstreept.

Ds. A. Schot, *De beleving van het heil, de gulden keten, gebonden*, 107 blz., € 9,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 94 0290 6677.

Dit boekje is een vervolg op het boekje 'De orde des heils.' De auteur is predikant van de Gereformeerde Gemeente te Nunspeet. In Zijn vernedering heeft Christus het heil

verworven, in Zijn verhoging past Hij het heil toe. Vanuit de verschillende heilsfeiten worden lijnen getrokken naar de persoonlijke beleving van de heilsfeiten door Gods kinderen. De inhoud van het nu verschenen boekje is behandeld op de lidmatencatechisatie van de Gereformeerde Gemeente van Nunspeet.

Samuel Rutherford, *Beproeving en overwinning van het geloof, gebonden*, 448 blz., € 39,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 94 0290 4857.

De Schotse puritein Rutherford leefde van 1600-1661. Het keurig uitgegeven boek bevat een nieuwe vertaling van de bekende verhandeling over de Kananese vrouw die bestaat uit 27 preken. Het boek is het eerste deel in de serie Theologische Werken van Samuel Rutherford.

Voor in het boek staat een korte levensbeschrijving. Aan iedere preek gaat een leeswijzer vooraf. Ik heb niet kunnen ontdekken van wiens hand deze leeswijzers zijn. In de preken van Rutherford vinden we veel onderwijs. In de 4e preek lezen we welke redenen de Schrift aanvoert voor de verdrukkingen van de gelovigen. Als eerste reden noemt Rutherford dat het goud van het geloof gezien zal worden. "De hete oven is het werkhuis van Christus, in dat vuur neemt Hij het schuim, de droesem en het uitschot van het echte metaal weg, opdat het geloof 'bevonden worde te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus' (1 Petr. 1:7)." Rutherford beschrijft uitgebreid wat een groot geloof is. We citeren uit de 23e preek. We lezen op blz. 363 en 364 "Een groot geloof verblijdt zich in de verdrukking. Een geloof dat iemand, met Paulus en Silas, psalmen doet zingen in de stok, in de kerker en onder geselslagen, is een sterk geloof. Hierdoor werd bekend dat Job sterk in het geloof was, omdat hij God kon loven toen hij door zware verdrukkingen een allerellendigst man was geworden. Een sterk geloof profeteert een blijde boodschap vanuit het vuur en uit het raam van de gevangenis, en verblijdt zich in banden (Mi. 7:8-9; Jes. 52:1-2; 54:1-4). Als iemand roemt in de verdrukkingen, is dat een bewijs dat hij gerechtvaardigd is uit het geloof (Rom. 5:1-3). Hoe meer roem in Christus' ketenen en kruis, des te sterker de reden om te concluderen dat er een sterk geloof is."

Elise Pater- Mauritz, Elke dag nieuw, voor moeders vandaag, paperback, 192 blz., € 13,90, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 2895 0.

De auteur is zelf gehuwd en heeft drie kinderen. Moeders hebben een heel belangrijke taak in het gezin. Het moederschap kent vele facetten. Vanuit het leven van Eva, Jochebed en Martha

en Maria worden leerzame lijnen getrokken naar roeping in huwelijk, gezin en huis. Ervaringen van zeven gewone moeders worden weergegeven. Moeders hebben een roeping te vervullen waarin zij altijd afhankelijk zijn van de zegen van de Heere. Moeders kunnen hun winst doen met dit boek.

Ds. J. van Meggelen, Overwinning. Wat zegt de Bijbel over de eindtijd, paperback, 75 blz., € 9,95, Uitgeverij om Sions Wil, Alblasserdam, ISBN 978 94 6335 045 7.

De auteur is predikant binnen de HHK. Hij schrijft in dit boekje behartenswaardige dingen over de eindtijd, het duizendjarig rijk, de antichrist, het laatste oordeel en over

de toekomst van Israël. De auteur richt zich speciaal op jongeren. Elk hoofdstuk is van vragen voorzien zodat het gebruikt kan worden op de vereniging of op de Bijbelkring. Op blz. 52 lezen wij dat de auteur van mening is dat de

zonden van Gods kinderen op de oordeelsdag niet openbaar zullen worden. "Zullen de zonden van Gods kinderen op de oordeelsdag openbaar komen? Dat is onmogelijk, want 'Hij zal onze ongerechtigheden dempen; ja, Gij zult al hunne zonden in de diepten der zee werpen' (Micha 7:19). 'En hun zonden en hun ongerechtigheden zal ik geenszins meer gedenken' (Hebr. 10:17). De Rechter noemt in Mattheüs 25:34-40 alleen de goede werken van Zijn schapen, niet hun zonden."

Van de redactie

Verschijning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. dinsdag 21 augustus 2018, dus over drie weken. Kopij graag binnen donderdag 16 augustus.

Ontmoetingsdag Urk

D.V. zaterdag 15 september in de Chr. Geref. Kerk Eben-Haëzer op Urk. Sprekers: Ds. P. Roos, ds. A. van Heteren, ds. K. Visser en ouderling H. Bor. Er zal gesproken worden over Daniël 9.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

Colofon

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand.

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116

E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 26,- per jaar. Abonnementsprijs Verenigde

Staten en Canada \$ 27,-per jaar. Advertentietarieven op aanvraag.

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.

Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk 1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

In plaats van kaarten.

Met dankbaarheid aan de HEERE, de Koning der Kerk, deelt de kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Poederloijen u mee dat op D.V. 9 augustus 2018 hun voorganger br. H. Bor 40 jaar geleden bevestigd is in het ambt als evangelist te Gent (België). Sinds 22 oktober 2010 is hij verbonden als lerend ouderling aan onze gemeente.

Het is de hartelijke wens van de kerkenraad en gemeente dat de Heere hem met zijn vrouw bij het klimmen der jaren goed en nabij wil zijn.

Ter gelegenheid van dit jubileum zal br. H. Bor met zijn vrouw een receptie worden aangeboden door onze gemeente.

U bent van harte welkom om hen te feliciteren in Dorpshuis 'Podarwic', Burgemeester Posweg 1 te Poederloijen op **D.V. zaterdag 29 september 2018 van 15.00 uur tot 17.30 uur.**

We stellen het op prijs als u rond de aanvangstijd aanwezig kunt zijn, omdat er kort een woord gesproken zal worden. Voor hen die van ver komen is er daarna nog gelegenheid voor een eenvoudige broodmaaltijd.

- Graag vernemen wij van u, **vóór 21 augustus:**
- het aantal personen dat naar de receptie komt;
 - én of u gebruik wilt maken van de broodmaaltijd.

Opgeven bij scriba C. van Tilburg via:
c.vantilburg@kliksafe.nl of op
tel. nr. 0418-673069.

Poederloijen, juli 2018
Namens de kerkenraad:
G. Verschoor, 2e preses
C. van Tilburg, scriba

**Mooi vakantie-appartement
in Hoog Sauerland.**
www.huizesolagratia.net

*Begravenisonderneming
de Jongh*

*Voor een waardige en stijlvolle verzorging
van alleen begravenissen*

Hardinxveld-Giessendam	Dordrecht e.o.	Waardenburg
0184 - 61 11 54	078 - 641 27 40	0418 - 65 20 39
 H. de Jongh	 D.D.E. Meliëste	 M.K. Ligthart
		 A.J. van Lieburg

Dag en nacht
persoonlijk
bereikbaar.

www.begravenisondernemingdejongh.nl

Steun het evangelisatiewerk in Gent
en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be
Telefoon (0032)92230560

HARKES
Begravenissen

Persoonlijke zorg voor uw begravenis

Dokter Hamburgerlaan 59
2771 JR Boskoop

www.harkesbegravenissen.nl

Wij verzorgen alleen begravenissen

0172 - 21 21 22

VAN STAVEREN
begravenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar
(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begravenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
"Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl